

Utdrag ur

DANIIL CHARMS OCH JAG

av Fredrik Ahlfors

ISBN 978-91-978243-9-2, Trombone, 2011.

Köp boken här:

www.trombone.se/books.html#charms

Läs recensioner här:

www.trombone.se/reviews.html#charms

Trombone

Prosa. Lyrik. Epifysik. Experimentell litteratur.

Jag arbetar vidare, dagar och nätter övergår i varandra, är osäker på vilken tid på dygnet det är. Skiten på rutorna gör det svårt att avgöra från min plats vid bordet. Det är skumt i rummet, jag tänder levande ljus.

Äter ingenting och mår bättre än någonsin. Energin flödar i mig. Jag dricker te och tolkar. En skvätt vodka ibland. Pappershögar på bordet som växer och sjunker.

Författaren samlade en massa människor på Hötorget och läste för dem ur en bok. Syret tog slut och författaren tog sig för strupen. Han föll ihop och sprattlade med benen. Han slog med handen i marken.

- Han kvävs, sa kritikern.
- Definitivt, sa Zubov.
- Han får ingen luft, instämde kollegan.

De hade alla rätt. Snart låg författaren död på torget och alla gick hem till sig.

Jag står i hotellfoajén och väntar. Jermolajev kommer upp med en ny kartong berättelser och släpper den på golvet.

Jag vinglar till, lutar mig mot väggen. Han ser på mig, inget leende.

- Hur mår du? frågar han.
 - Utmärkt. Har aldrig mått bättre.
 - Du har magrat. Ser inte frisk ut.
 - Jag mår bara bra.
 - Du äter väl ordentligt?
 - Ja.
 - Ser min syster till dig?
 - Varje dag.
 - Jag ska prata med henne.
 - Det behöver du inte.
 - Hon ger dig inte tillräckligt med mat.
 - Inget våld bara.
 - Hon kan behöva en läxa.
 - Maten är utmärkt. Tack. Har du sett Charms?
- Han skakar på huvudet.
- Har han inte hämtat sin post?
 - Det var några dagar sedan. Du måste äta, lova mig det.
 - Jag lovar.
 - Du är inte sjuk?
 - Nej.
 - Någon var här och sökte dig tidigare idag.
 - Vem då?
 - Har aldrig sett honom förr. Han sa inte sitt namn.
 - Var han svensk?
 - Vet inte. Jag pratar inte svenska.
 - Såg han svensk ut?
 - Hur ser svenskar ut?

Jag ger upp, tackar och tar kartongen med mig. Den är stor och tung. Jag stapplar mot dörren. Jermolajev försöker hjälpa mig men jag ber honom låta bli.

Får tag i en taxi. En tystlåten chaufför. Ingen kaviar eller surströmming till salu den här gången.

Utdrag ur *Daniil Charms och jag* (Fredrik Ahlfors).

ISBN 978-91-978243-9-2, Trombone, 2011.

Beställ boken på www.trombone.se.

Vandrar kring Hötorget i skymningen. Känner mig febrig och trött. Endast framför skrivmaskinen känner jag energin flöda i mig.

Ser märkliga saker omkring mig där jag går. En droska dragen av fyra svarta hästar. Använder de fortfarande sådana här? Mannen bakom tyglarna är ljusgrön i ansiktet, klädd i mörkbrun rock med huva. Det är tomt i vagnen. Han drar förbi, klappret av hovar mot kullersten. De fortsätter bort över kanalen.

Hänger över bron. Studerar min arm. Anar svaga bokstäver under huden. Tatueringar? Misstänker att författaren som vill åt min boning är inne hos mig om natten när jag sover. Han stjälar min sprit och läser mina texter. Jag har ingen nyckel och kan inte låsa om mig. Vad vill han? Borde be damen med hättan om en nyckel.

Jag betraktar lägenheten som min nu. Har nålat upp vykort på Kierkegaard och Majakovskij över sängen. Pratar med dem. Läser en pocketbok om kvällarna med Majakovskijs samlade dikter på engelska. Hittade den i ett ruffigt antikvariat nära Hötorget.

Pannan hettar. Vinglar hemåt i mörkret. Under en gatlykta sticker någon sin arm i min. Vi stöttar varandra på den ojämna kullerstensgatan. Han är smal och bär trasiga, skitiga kläder. Hårtestar skymmer ansiktet, han tittar ner i gatan. Jag frågar efter hans namn, men får inget svar. Raskolnikov?

Ligger i min säng. Det kryper något på väggen, över vykortet, bort mot köket. En stor insekt. Minst tjugo centimeter.

Sömn, ljuva sömn. Hur kan man vara så trött?

Utdrag ur *Daniil Charms och jag* (Fredrik Ahlfors).

ISBN 978-91-978243-9-2, Trombone, 2011.

Beställ boken på www.trombone.se.

Arshavin stöter till en ung man utan ögonlock och vet varken ut eller in. Restaurangens kock har många stjärnor på bröstet och är astronom. Han vänder tallriken med mat över Arshavins lår. Arshavin klagar inte när servitrisen kommer in. Hon har månar i sitt hår. Arshavin äter från sina ben och av misstag försvinner ena benet. Vid kanalen köper en gumma Arshavins andra ben för 12 rubel.

Jag stapplar bort till dörren och lyssnar. Hör henne smyga omkring i trappan. Varje dag knackar hon på dörren och sätter en tallrik soppa utanför. Oftast är det rödbetsoppa med en bit bröd.

Hon skäller på mig när jag öppnar. Pratar om att hon ska ringa polisen om jag fortsätter matvägra. Jag har lärt mig en hel del ryska inser jag nu. Hon skriker åt mig, fäktar med armarna och pekar mot sin mun.

Hon var här igår också. Då la hon huvudet på sned och såg sorgset på mig. Var tyst. Klappade mig på kinden. Uppenbarligen prövar hon en ny taktik idag. Har hon blivit uppläxad av Jermolajev?

Hon är barsk och sträng och jag tycker om henne. Har lust att krypa upp i hennes famn och känna hennes moderliga andedräkt. Hur kan en mun med ruttna tänder dofta så? Hur gammal är hon? Femtiofem? Åttio? Omöjligt att säga.